

ligger, dog egentlig ikke er Stadsfæstelse af en foreløbig Lov, som rigtignok ikke er udgivet. Det er nemlig et meget tvivlsomt Spørgsmaal, om ikke enhver Overfridelse af Finantsloven, hvorved Penge anvendes til et vist, ikke ligefrem ved Finantsloven hjemlet Brug, i og for sig forudsætter en foreløbig Lov, som hjemler denne Overfridelse. Dersom det antages som det formelt Rigtigste, at en saadan Anordning maa udstædes, inden Pengene bruges, saa kunne jo aabenbart Udgifterne ikke komme saa langt bagefter i Form af Tillægsbevilling. Jeg vil ikke bestemt sige, at en saadan Form er correctere end den, som man har begyndt at vælge, men jeg troer i hvert Fald, at Spørgsmaalet er et temmeligt samment, som egner sig til nøie Overveielse i en Comitee.

Nothe: Naar den ærede Finantsminister ikke finder sig foranlediget til strax at tage Lovforslaget tilbage, men ønsker Spørgsmaalet videre drøftet i et Udvalg, saa kan jeg for mit Vedkommende naturligvis ikke have Noget derimod at erindre, og skal ogsaa stemme derfor. Hvad derimod angaaer de Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), da troer jeg, at han har Ret, thi han overveiede ikke nøie, at der er en væsentlig Forskjel imellem den Billigelse, som Thinget kommer til at give et Lovforslag af den her omhandlede Natur, og den Billigelse, der gives i ethvert andet Tilfælde ved en Finantslov, hvilken Forskjel jeg troer tydeligere vil fremgaae, naar man vil holde sig til et eller andet bestemt Exempel. Naar i det foreliggende Lovforslag f. Ex. er opført 16000 Rbd. til Pensioner, saa ser jeg ikke, at man vil kunne paavise i Statsregnskabet, hvilke 16000 Rbd. af den Sum, der i det Hele er udgivet til Pensioner, der overhovedet her er Tale om; man finder kun, at den hele Sum, som er udgivet til Pensioner, er 16000 Rbd. større end den, der var optagen i og bevilget ved Finantsloven. Naar man altsaa vil undersøge, hvorvidt disse 16000 Rbd. ere anvendte i Overensstemmelse med Pensionensloven, saa troer jeg ikke, at man let skal kunne gjøre dette, uden ved at gennemgaae samtlige Pensionsubtællinger i det paa-

gjældende Aar og undersøge deres Overensstemmelse med de tidligere bestaaende Regler og med Pensionensloven. Man nødes altsaa til at undersøge det hele Regnskabet, for at kunne have en fuldkommen motiveret Mening om denne enkelte Sum. Dertil kommer, at naar man i en Finantslov for en kommende Tid approberer f. Ex. en Sum til Pensioner, saa kan Thingets Billigelse deraf jo ikke forstaaes anderledes, end at man bemyndiger Finantsministeren til i følge de bestaaende Love at anvende et Beløb af en vis Størrelse til Pensioner, hvorimod man, ved her at bevilge 16000 Rbd. til Pensioner, ikke ene approberer en Udbetaling i Genhold til de bestaaende Love, men udtaler, at Udbetalingen er skeet efter de bestaaende Love; man erklærer altsaa, at Finantsministeren har holdt sig Loven efterrettelig, istedetfor at man almindeligvis kun billiger at udbetale Summen, under den Forsætning, at han vil holde sig Loven efterrettelig. Denne Forskjel forekommer der mig at være imellem Billigelsen i det ene Tilfælde og Billigelsen i det andet, og jeg troer, at deri ligger en yderligere Grund til, at det ikke er rigtigt netop paa dette Sagens Standpunkt at vedtage et Lovforslag af denne Art.

Tscherning: Jeg troer det nys Anførte er en Misforstaaelse af hvad denne Votering vil komme til at betyde. Jeg troer paa ingen Maade, at vi, idet vi bevilge de her begjærede Summer, med det Samme sige, at de have været rigtigt anvendte, men at den hele Ansvarlighed for Finantsministeren under Lovgivningens Indflydelse ligesuldt bliver staaende, og jeg er overbevist om, at den ærede Minister i saa Henseende vil bekræfte mine Ord. Et Andet, som vi gjøre ved at sride saa tidligt som muligt til Bærket, er, at vi handle aabent mod Ministeriet, thi Ministeriet er mere eller mindre undergivet Diebliffets Indflydelse, og det skal det ogsaa være, men det skal tillige vide at beherske Diebliffet. Opsatte vi derimod vor Dom over, hvad det har gjort, medens det var under denne Indflydelse, til en senere Tid, bliver vor Dom let haard og ubillig; thi vi bør, naar vi fælde Dommen, til en vis Grad befinde os under den samme Indflydelse, idet-